

PARAULES DES DE SOLSONA

"A L'ATZAR AGRAEIXO TRES DONS:
HAVER NASCUT DONA, DE CLASSE BAIXA I
NACIÓ OPRIMIDA, I EL TÈRBOL ATZUR
DE SER TRES VOLTES **REBEL**."

MARIA MERCÈ MARÇAL

[Llibres públicats](#)

[En femení I](#)

[En femení II](#)

[En femení III](#)

[Records de mestres](#)

[Biografies](#)

[Simoneta](#)

[Teatre](#)

[Alguns premis](#)

[La vescomtessa](#)

divendres, 1 de maig del 2020

Etiquetes

- [Alguns premis \(6\)](#)

Sofia Beecher i García

Vídua del Senyor Antoni Guitart i Guitart, nascut a Solsona, a cal Guàrdia, (davant de l'Ajuntament). El seu pare feia de cafeter a l'Ateneu però, els assumptes no li anaren prou bé i marxaren de Solsona. El seu fill era un home molt «manetes» i va entrar d'empleat en una fàbrica de teixits. Amb el temps, va esdevenir un gran empresari barceloní.

Sofia Beecher era filla d'una família d'origen alemany que havia invertit en bons alemanys i, en perdre la guerra, tot i que no van quedar malament, van perdre molts diners. El seu germà Josep era amic del senyor Antoni Guitart. Quan aquest quedà vidu proposà al seu amic unes segones núpcies amb la seva germana Sofia. Ella també acceptà i, vestida de negra i amb una gran pamela, es casaren. El ram, però, era blanc, gran i preciós.

Els nous senyors Guitart pertanyien al Montepío barceloní de la mare de Déu del Claustre. Cada any solien pujar a Solsona per la festa del Corpus. El senyor Guitart, desitjós de mostrar la seva generositat vers el seu poble, un any, quan durant la missa van passar a fer la plega, va deixar a la safata un bitllet de mil pessetes —que en aquells temps eren molts diners. El Dr. Llorens, que havia oficiat la missa, de seguida preguntà a l'escolanet qui li havia donat aquell bitllet i llavors es posaren en contacte.

El senyor Guitart va comentar-li el seu interès per comprar la casa on ell havia nascut, cal Guàrdia, on hi volia fer un espai cultural per a la ciutat. El cas fou que no varen vendre-li la casa i el senyor morí amb la intenció de fer alguna cosa per Solsona però sense haver pogut aconseguir-ho.

La senyora Sofia, en quedar-se vídua, volgué que la memòria del seu marit quedés per sempre palesa a la seva ciutat natal. I així començaren un seguit de converses amb el llavors alcalde de l'època, el senyor Serra Forn. Aquest, donada la precària situació de la sanitat pública a Solsona, li suggerí la construcció d'una clínica d'atenció als malalts de la ciutat i comarca. Després, ambdós parlaren amb Mossèn Figueres que era l'administrador de l'Hospital.

L'Hospital de Solsona —inaugurat el 8 de febrer de 1558— s'havia creat amb la finalitat d'atendre principalment a persones pobres i necessitades. El mercader Pere Màrtir Colomé, fill de Solsona — i mort el 2 de març de 1588— havia deixat tots els seus béns per a la fundació de l'Hospital que havia de portar el seu nom. El mestre de cases en fou Claudi Casals de Barcelona i el seu preu s'estipulà en quatre mil cent lliures barceloneses. L'església no fou acabada fins l'any 1690.

Al segle XVIII, Pere Joan Lleonart, fill de Solsona i captiu al Nord D'Àfrica, arribà a ser el director d'una fàbrica d'armes al Marroc on va enriquir-se considerablement. Tornà a Solsona i feu una donació de 3000 lliures a l'Hospital.

- En femení (37)
- En femení II (28)
- en femení III (18)
- La vescomtessa dissortada (36)
- Llibres de biografies femenines (1)
- Llibres publicats (14)
- Records de mestres (22)
- Senyores solsonines (18)
- Simoneta (457)
- Teatre (2)
- Textos publicats (5)
- Una assassina massa jove (5)

Mad Griff

Em sento solsonina d'adopció i vull fer aquest blog per compartir amb la meua família, els meus amic@s, (potser també eneamigues?),

company@s i, a ser possible, antic@s ex-alumne@s, la meua nova vida, la de la Mad Griff.

[Visualitza el meu perfil complet](#)

Arxiu del blog

- ▶ 2024 (38)
- ▶ 2023 (52)
- ▶ 2022 (53)
- ▶ 2021 (46)
- ▼ 2020 (75)
  - ▶ de desembre (5)
  - ▶ de novembre (7)
  - ▶ d'octubre (7)
  - ▶ de setembre (6)
  - ▶ d'agost (3)

Un grup de dones tenia cura de l'Hospital fins que l'any 1829, Santa Joaquina de Vedruna, amb tres germanes més arribaven a Solsona per fer-se'n càrrec. Les germanes carmelites, en una llarga història d'amor i caritat mai deixaren l'Hospital. Ni per la Guerra Carlina, ni en l'epidèmia del còlera del 1854, ni durant la Guerra Civil de 1936.

Finalment, la senyora Sofia Beecher, el 10 d'octubre de 1965, durant la celebració del Dia de la Providència, assistí a l'acte de benedicció i col·locació de la primera pedra de la Clínica que havia de portar el nom del seu marit, Antoni Guitart. Del finançament, se'n feia ella la responsable. La seva única condició: que l'edifici portés el nom del seu marit a fi de preservar-ne la memòria entre els seus conciudadans.

El gest de la donant va ser rebut amb grans mostres d'entusiasme. I ella posava en evidència el seu tarannà generós i l'estimació profunda que sentia pel seu marit.

El Full Parroquial va escriure la següent crònica: «... siento necesidad de destacar el acto de bendición y colocación de la primera piedra del pabellón del Sto. Hospital donado con magnanimidad, y munificencia por la Sra. Doña Sofia Beecher y García vda. De Guitart, en memoria de su inolvidable esposo Don Antonio Guitart y Guitart hijo ilustre de esta ciudad.

Pocas veces ha sido recibido en Solsona con tanto júbilo y gozo, como lo ha sido el gesto de la donante, que le acredita de tener el alto sentido de mentalidad social que precisan nuestros tiempos.

Las viejas piedras del antiguo Hospital, totalmente remozado, se estremecerán de gozo al contemplar el nuevo vástago que engendró el amor de un alma para con los dolientes»

Tres anys més tard, el dia 9 de juny de 1968, en un acte celebrat al Cinema Paris, al punt del migdia, la Senyora Sofia feu el lliurament oficial del Pavelló Guitart-Beecher a la ciutat de Solsona.

En un altre article es va poder llegir: «Solsona rebosa de gozo! Saluda y felicita a la «madre» y con ella a todos los que han estado a su vera para hacer posible esta magnífica realidad»

El Pavelló s'havia construït al costat de l'Hospital en uns terrenys que li pertanyien. L'Hospital feia temps que reclamava a la ciutat la creació d'un centre mèdic ja que els seus precaris recursos no eren suficients per abastar tota la demanda que se li exigia.

Aquest pavelló ocupava una superfície de 300 metres quadrats. Constava d'uns amplis baixos —destinats als serveis de calefacció, rentadors i estenedors— i de tres plantes. La Primera planta, la de Sant Antoni —el nom del seu marit— estava destinada a medicina i cirurgia. A la cara nord hi estaven situades les sales de visita, cures, enguixats, Raigs X i quiròfan amb departament de desinfecció. A la cara est hi havia la sala dels metges, la de parts —amb la seva incubadora i els llitets— tres habitacions i la farmaciola.

A la segona planta, la de Santa Sofia, hi havia tretze habitacions. Cdadscuna amb el seu sanitari individual. Una ampla sala d'estar i un bany complet.

La tercera planta, la de Sant Josep, tenia les mateixes característiques que la segona.

Tot l'edifici estava dotat de calefacció central i els pisos es comunicaven mitjançant un ascensor. El servei de cuina s'atenia amb un muntaplats.

▶ de juliol (7)

▶ de juny (6)

▼ de maig (8)

Solteres o casades?

Margarida Colomé i Serra

Carme Claramunt, víctima del franquisme

A primera línia, més dones

La Germana Pilar Castells

La Caputxina

Les dones i la gestió de la Covid-19

Sofia Beecher i García

▶ d'abril (11)

▶ de març (4)

▶ de febrer (5)

▶ de gener (6)

▶ 2019 (75)

▶ 2018 (67)

▶ 2017 (44)

▶ 2016 (46)

▶ 2015 (52)

▶ 2014 (12)

▶ 2013 (28)

▶ 2012 (60)

No cal dir que, en aquells moments, aquella clínica oferia els millors avenços tecnològics i que va ser d'una gran importància per a la comarca.

El Senyor Guitart no havia aconseguit emprendre una obra de tanta emvergadura per a la seva ciutat. En canvi, la seva senyora hi esmerçà tots els esforços i els diners necessaris per oferir un important servei a la ciutat del seu marit i per deixar-hi l'empremta d'ambdós.

Sempre s'ha parlat de la Clínica Guitart quan, en realitat, qui va aconseguir-ho va ser la seva vídua. Per aquest motiu, i probablement com a agraïment, els papers oficials portaven el nom de Clínica Guitart Beecher.

I com a mostra d'agraïment, el poeta Ramon Valls li dedicà uns versos titulats:

GRATITUD

Davant l'estrena d'una tal millora
com ve ara a confortar nostre hospital,
davant un tan propici i bon regal.
Rebeu de tots nosaltres, gran senyora,
mil gràcies que bé són de cor com cal.

Mil gràcies per aquest més digne estatge
i per tot quan de vós hem percebut.
Encara, doncs, que humil, ben merescut,
digneu-vos rebre aquest nostre homenatge,
que bé és tot un esclat de gratitud.

En un altre article sobre la inauguració del Pavelló també podem trobar una nova lloança — tot i ser d'un altre estil ben diferent— de la senyora Sofia: «La sabiduría de Dios...ha querido servirse de un alma generosa sin límites, para presentarnos este milagro moral de caridad social, que exigen nuestros tiempos, cuyas vertientes son la caridad y la unidad: amor y unidad entre hermanos... Dios, Familia y Patria, los tres amores más sagrados que pueden caber en el corazón humano, maravillosamente conjugados, son los blasones del escudo de armas de esta aristocrática del espíritu, DOÑA SOFIA BEECHER, vda. de GUITART, a la cual vamos a honrar y manifestar nuestra gratitud, no tanto por la obra de alcance social que de una manera tan magnífica nos lega esta patricia solsonense, como por el elocuente testimonio de valores humanos y cristianos con que nos ejemplariza y edifica»

Però la senyora Sofia no sols feu construir la Clínica, també s'encarregà dels metges. En aquells moments ja era alcalde el senyor Serra Jounou. Ell es preocupà, amb tot el seu afany, d'ajudar-la.

A Solsona no hi havia Seguretat Social i el senyor Serra Jounou va aconseguir que arribés dependent de Manresa. A Manresa tampoc tenien massa recursos i els metges que pujaven eren insuficients. Llavors la

senyora Beecher pagava personalment els metges que havien de pujar per operar i per les intervencions d'urgències que fossin necessàries.

A més a més, la senyora Sofia —vídua i sense fills— mentre va estar instal·lada a la seva habitació de la Clínica —on se sentia menys sola perquè rebia moltes visites— cada vegada que pujava a Andorra per distreure's també ho aprofitava per comprar material per a la Clínica. Els va comprar una vaixella, una coberteria, una màquina de pelar patates —perquè li dolia que haguessin de passar tantes hores per pelar aquella gran quantitat que se'n necessitava. I també els baixava tot el menjar que podia. Mentre hi va poder viure, els va ajudar tant com va poder.

Després, uns anys més tard, les relacions es complicaren i la senyora Sofia, hagué de marxar de la Clínica que ella mateixa havia regalat generosament a la ciutat. El senyor Serra Jounou va intentar l'impossible perquè això no passés, però no ho aconseguí. La senyora Sofia va plorar molt i molt. No podia entendre el desagraïment d'algunes persones.

Morí a Barcelona el 9 de març de 1985. Al seu enterrament no hi anà ningú de Solsona. Uns dies més tard es feren uns funerals a Solsona i hi assistiren una desena de persones —cap monja.

Informació recollida de documents de l'Arxiu Comarcal i de la família Serra

Publicat per [Mad Griff](#) a [1:34](#)

Etiquetes de comentaris: [Senyores solsonines](#)

3 comentaris:

- **Anònim** 22 d'abril del 2021, a les 0:36
que guay
Respon
- **Anònim** 22 d'abril del 2021, a les 0:37
Es molt interessant però, i la seva data de naixement i la de la seva mort?
Respon

▫ **Anònim** 19 de febrer del 2023, a les 14:54

Humanitat i civisme i menys carnaval alçant la figura a homes que ho van fer passar molt malament a les seves dones.

Gràcies Madgriff, per compartir història.

Gràcies de tot cor Beecher i Guitard.

PD: Una altra solsonina d'adopció...

Respon

Introdueix un comentari

[Entrada més recent](#)

[Inici](#)

[Entrada més antiga](#)

Subscriure's a: [Comentaris del missatge \(Atom\)](#)

Tema Senzill. Amb la tecnologia de Blogger.